

af det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Ogenbøll), i ethvert Tilfælde fortjener Fortrinet for Udvalgets, ikke blot fordi det ikke indeholder de paagjældende Ord, medens det i Øvrigt har hele Forslagets Tanke, men ogsaa fordi det har tilføjet det sidste Punktum. Det forekommer mig nemlig, at Frygten for at se Amtsrepartitionsfonden forlæstet, har drevet det ærede Udvalg noget videre, end der var Grund til, og noget videre, end det maatte siges at være hensigtsmæssigt; thi man er endogtaa gaaet saa vidt, at man har villet frastrive Amtsrådene Myndighed til at kunne foretage den Slags Smaaavgifter, som man fra alle Sider erkjender for at være nødvendige og nyttige, og som paa den anden Side vare af en saadan Beskaffenhed, at man ikke fandt nogen Opfordring til at gaa til Indenrigsministeren med dem. Som sagt, Udvalget vil afhjære Amtsrådene fra den Mulighed, at kunne afholde disse Udgifter, uden at benytte den besværlige og vanskelige Fremgangsmaade, der findes angiven i Kommunallovens § 48. Jeg skal altsaa for mit Vedkommende tillade mig at anbefale det ærede Thing at foretrække det af det nævnte ærede Medlem til § 3 stillede Forslag fremfor Udvalgets Forslag til samme Paragraf, og jeg vil ligeledes henstille til den ærede Ordfører, om han ikke maatte finde, at den Tanke, Udvalget har havt med sit Forslag, ogsaa findes udtrykt i det førstnævnte Forslag, der aldeles utvivlsomt ved sin Redaktion udmærker sig baade fremfor Udvalgets Forslag og fremfor Lovforslagets egen Paragraf. Med Hensyn til de Smaaavgifter, jeg her nærmest har tænkt paa, være det mig tilladt at oplyse, hvad disse andrage, eller hvad der er Sandsynlighed for, at de ville komme til at andrage. Jeg skal da henvise de Herrer til det sidst afslagte Statsregnskab eller, om man vil, til indeværende Aars Finantslov, paa hvilken Bevillingen er bleven søgt og givet med et Beløb af 300 Rd., fordelt paa samtlige de Amter, hvor der findes Færgesteder. Dette Beløb er forsaavidt nyt, som det først er kommet til ved disse Færgesteders Overgang fra Finantsministeriet til Indenrigsministeriet, og naar man har opført denne Konto med saa ringe et Beløb, saa er det, fordi Erfaringen har vist, at der er mange Aar, i hvilke der slet ikke er blevet brugt noget Beløb, og andre Aar, hvor det brugte Beløb var en ren Ubetydelighed. Det sidste Statsregnskab udviser saaledes, at der kun er brugt 237 Rd. 48 $\frac{1}{2}$, hvoraf den større Del var en extraordinær Udgift, som man fandt Anledning til at afholde ved Ordningen af Færgesforholdet for Svendborg-Laasings Vedkommende, og Resten ligeledes var en extraordinær Udgift, foranlediget ved Stormfloden. Heller ikke kan jeg lade være at henlede Opmærksomheden paa, at i det Aar, da Stormfloden anrettede saa betydelige Ødelæggelser paa samtlige Færgesteder, blev der dog ikke brugt mere end disse 237 Rd., og i indeværende

Finantsaar, som vi dog allerede ere komne mere end halvt igjennem, er der ikke brugt en eneste Skilling, saa jeg tror virkelig ikke, at disse Udgifter ere af den Beskaffenhed, at de ville blive tungende paa Amterne, og ei heller af den Beskaffenhed, at man skal berybe Amtsrådene Muligheden af at kunne afholde dem, idet man udelader det første Punktum af § 3, som er gjengivet i det af mig oftere nævnte Forslag under Nr. 4. — Der bliver da endnu tilbage Slutningen af § 3, som jeg imidlertid, da jeg erfarer, at den fra mange Sider møder Modstand, ikke for mit Vedkommende skal holde paa. Jeg anser det for at ligge i Forholdene, at Amtsrådet maa have tilstrækkelig Myndighed til at kunne afholde de Udgifter, der behøves til Tilsynet med Færgestederne, og med Hensyn til Fordelingen mellem Kjøbstæderne og Landet maa jeg tilstaa, at jeg anser denne Sag for at være af saa liden Betydning og Vigtighed, at jeg for mit Vedkommende ikke skal holde paa en Bestemmelse, der synes at møde Modstand og i ethvert Tilfælde kan give Anledning til Stridigheder mellem Kjøbstæderne og Amtsrådene. Altsaa, naar første Del af § 3 bliver vedtagen efter Forslaget under Nr. 4, skal jeg for mit Vedkommende ikke gjøre nogen Vanskelighed ved, at sidste Stykke af § 3 bortfalder. Derved vil selvfølgelig ogsaa det af det ærede Medlem fra Ribe (Kier) under Nr. 6 stillede Forslag bortfalde. — Jeg ser nu ikke rettere, end at der kun staar tilbage for mig at omtale det af det ærede Udvalg under Nr. 5 til § 4 stillede Forslag, og jeg tør antage, at ogsaa her er det den ofte omtalte Frygt, der har foranlediget, at man har ønsket Ordet „Bestyrelse“ ombyttet med „Tilsyn“. Jeg kan imidlertid ikke erkjende, at det enten er overhovedet korrektere eller særlig overensstemmende med det Sted, hvor det staar, at man her vil ombytte „Bestyrelse“ med „Tilsyn“; thi det er dog aabenbart, at der netop paa det Sted, hvor det staar, tales om Bestyrelsesfaget, og jeg kan overhovedet ikke forstaa, at det ærede Udvalg skulde mene, at samtlige Paragrafer ikke indeholde Andet end „Tilsyn“. Meningen er, at Bestyrelsen skal gaa over til Amtsrådet, og skjøndt der jo i og for sig sjældent vil være Spørgsmaal om nogen Bestyrelse, saa ere dog de i §§ 2 og 4 omtalte Anliggender saadanne, som man virkelig ikke paa nogen Maade kan henregne til „Tilsyn“. Dette at udsædige Bevillinger, at gjøre Indstilling om, at allerede bestaaende Privilegier heves, og at udsædige Taxter for Færgestederne er jo dog f. Ex. Noget, som man umuligt kan indbefatte under Ordet „Tilsyn“, og derfor forekommer det mig, at man bør beholde Ordet „Bestyrelse“ her, hvor det staar, saa meget mere, som det er det eneste Sted i Loven, hvor det findes, med Undtagelse af i Titelen. Vil man forandre det paa dette Sted, saa maa man virkelig ogsaa forandre Lovforslagets